

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Враца, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Веселка Кр. Н.а
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20221400900021 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 ТЗ.

Образувано е по молба вх.№ 128/07.01.2022 г. на „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя К. М. Х., чрез адв.М.В. от Адвокатско дружество „К. и Г.”, с която се иска да бъде открито производство по несъстоятелност на "АГРОЛА ГРУП", ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***, представлявано от управителя Е. А. Т..

Молителят твърди, че с Нотариален акт № 52, т.IV от 20.06.2016 г., Нотариален акт № 155, т.V от 01.09.2016 г., Нотариален акт № 2, т.III от 03.05.2017 г. и Нотариален акт № 182, т.V от 31.08.2017 г. е придобил право на собственост върху земеделски земи, които са били отдадени под аренда от предходния собственик на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД съответно с Договор № 1-1422-21.05.2015 г., Договор № 2-18.03.2015 г., Договор № 3-17.06.2014 г. и Договор № 4-18.03.2015 г. Развива съображения, че съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 от Закона за арендата в земеделието /ЗАЗ/ е заместил арендодателя като страна по договорите за аренда от момента на придобиване на собствеността върху арендуваните имоти за целия срок на действие на договора, тъй като същите са вписани по надлежния ред.

В молбата се твърди, че молителят има вземания за арендни плащания по посочените договори за аренда в общ размер от 13 748,28 лв., от който: 1 666,84 лв. – за стопанската 2015/2016 г., 2 843,92 лв. - за стопанската 2016/2017 г., 2 843,92 лв. - за стопанската 2017/2018 г., 2 843,92 лв. – за стопанската 2018/2019 г., 1 882,84 лв. – за стопанската 2019/2020 г. и 1 666,84 лв. – за стопанската 2020/2021 г. Посочва се, че тези вземания са изискуеми на основание предвиденото в договорите и съгласно чл.8, ал.5, изр.1 ЗАЗ, че към настоящия момент не са погасени, както и че върху същите се начислява лихва за забава, считано от датата на настъпване изискуемостта на

задълженията. Навеждат се доводи, че тези задължения произтичат от неизпълнението на търговска сделка по смисъла на чл.608, ал.1, т.1 ТЗ, тъй като посочените договори за аренда на земеделска земя представляват търговски сделки според чл.286, ал.1 и ал.3 ТЗ с оглед качеството на длъжника на търговец и сключването на договори за аренда във връзка с упражняването от него занятие.

Молителят счита, че длъжникът е неплатежоспособен, тъй като е в невъзможност да изпълни описаните изискуеми парични задължения, породени от търговска сделка (задълженията за главница) или отнасящи се до търговска сделка (задълженията за лихва), като твърди, че началната дата на неплатежоспособността е 31.12.2020 г. – края на финансовата 2020 г.

Моли да бъде постановено решение, с което съдът да обяви неплатежоспособността на "АГРОЛА ГРУП", ЕООД.; да определи начална дата на неплатежоспособността на длъжника; да открие производство по несъстоятелност; да наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника и да определи дата на първото събрание на кредиторите. Претендира и присъждане на направените в производството разноски, в т.ч. и изплатеното адвокатско възнаграждение.

Препис от молбата е връчен на длъжника "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, който изразява становище за неоснователност на същата. Прави възражение за погасяване по давност на част от заявената парична претенция в размер на 7 354,68 лв., от която рента в размер на общо 1 666,84 лв. по 2 бр. договори за аренда за стопанската 2015/2016 г.; рента в размер на общо 2 843,92 лв. по 4 бр. договори за аренда за стопанската 2016/2017 г.; рента в размер на 2 843,92 лв. по 4 бр. договори за аренда за стопанската 2017/2018 г. Навежда доводи, че за тази част от вземането молителят не притежава качеството кредитор. Твърди, че за непогасения по давност остатък от общо 6 393,60 лв., макар и формално изискуем, не е налице хипотеза на неплатежоспособност или свръхзадълженост.

В първото съдебно заседание е депозирана молба от "БАЛКАН АС" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представявано от управителя К. М. Х., чрез адв. Х.Х., с която на основание чл. 629, ал. 4 ТЗ, дружеството е поискало да бъде присъединено като кредитор в настоящото производство. Същото твърди, че има парични вземания към "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, ЕИК ***, за арендни плащания, породени от следните арендни договори: Договор № 1-2131-19.06.2015 г., Договор № 2-1745-21.06.2016 г. и Договор № 3-3404-18.11.2014 г. Поддържа, че е придобил собствеността върху земеделските земи, арендувани по описаните договори за аренда (първоначално сключени между трето лице като арендодател и длъжника като арендатор), със следните нотариални актове: НА № 8/, том 7 от 23.10.2019 г., НА № 71, том IV от 13.06.2019 г. и НА № 73, том I от 16.01.2020 г. Развива съображения, че съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗАЗ е заместил арендодателите като страна по договорите за аренда от момента на придобиване на собствеността върху арендуваните имоти за целия срок на действие на договорите. Поддържа, че има вземания за арендни плащания по посочените договори за аренда в общ размер от 2 765,43 лв. от които: 449,73 лв. - за стопанската 2018/2019 г., 1157,85 лв. - за стопанската 2019/2020 г. и 1157,85 лв. - за стопанската 2020/2021 г. Посочва, че тези вземания са изискуеми на основание предвиденото в договорите за аренда и съгласно чл.

8, ал. 5, изр. 1 ЗАЗ, че към настоящия момент не са погасени, както и че върху същите се начислява лихва за забава, считано от датата на настъпване изискуемостта на задълженията. Навежда доводи, че тези задължения произтичат от неизпълнението на търговски сделки по смисъла на чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ, тъй като посочените договори за аренда на земеделска земя представляват търговски сделки според чл. 286, ал. 1 и ал. 3 ТЗ с оглед качеството на длъжника на търговец и сключването на договори за аренда във връзка с упражняването от него занятие. Счита, че длъжникът е неплатежоспособен, тъй като е в невъзможност да изпълни описаните изискуеми парични задължения, породени от търговски сделки (задълженията за главница) или отнасящи се до неизпълнението на търговски сделки (задълженията за лихва), като твърди, че началната дата на неплатежоспособността е 31.12.2020 г. - край на финансовата 2020 г. Твърди също, че длъжникът е и свръхзадължен, тъй като имуществото му не е достатъчно за покриване на паричните му задължения.

Моли да бъде постановено решение, с което съдът да обяви неплатежоспособността, евентуално свръхзадължеността, на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, да определи начална дата на неплатежоспособността на длъжника; да открие производство по несъстоятелност на длъжника; да назначи временен синдик на длъжника; да наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника и да определи дата на първото събрание на кредиторите на длъжника. Претендира и присъждане на направените в производството разноски.

С протоколно определение в съдебното заседание на 22.02.2022 г. съдът е присъединил като кредитор в настоящото производство и е конституирал като страна "БАЛКАН АС" ЕООД.

Длъжникът не е изразил изрично становище по молбата на присъединения кредитор.

Към молбите си кредиторът "МЕК БАЛКАН" ЕООД и присъединеният такъв "БАЛКАН АС" ЕООД са представили приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл. 628, ал. 2 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл. 78, ал. 2 ДОПК, съгласно чл. 628, ал. 3 ТЗ.

По делото е назначена и изслушана съдебно-икономическа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието от съда като обективно и компетентно.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТР, се констатира, че длъжникът "АГРОЛА ГРУП" ЕООД е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ЕООД, с предмет на дейност, в който се включва и селскостопанска дейност, земеделски дейности, арендаторска дейност, животновъдство, вкл. производство, изкупуване, преработка и реализация на селскостопанска продукция в страната и чужбина.

От представените към молбата заверени копия от Нотариален акт № 52, том IV, рег.№ 4328, н.д.№ 386/2016 г. на нотариус В. М., рег.№ *** в НК; Нотариален акт № 155, том V, рег.№ 6269, н.д.№ 579/2016 г. на нотариус В. М.; Нотариален акт № 2, том III, рег.№ 3330, н.д.№ 264/2017 г. на нотариус В. М.; Нотариален акт № 182, т.V, рег.№ 7066, н.д. № 673/2017 г. на нотариус В.

М., се установява, че молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД е придобил право на собственост върху земеделски имоти, които са били отдадени под аренда от предходните собственици на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД съответно с Договор за аренда на земеделска земя № 1-14220-21.05.2015 г.; Договор за аренда на земеделска земя № 2-18.03.2015 г.; Договор за аренда на земеделска земя № 3-17.06.2014 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 4-18.03.2015 г.

От приложените към молбата уведомителни писма е видно, че молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД е уведомил арендатора "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, че е закупил имотите по НА № 52/2016 г. и НА № 155/2016 г., за които са сключени съответно Договор за аренда № 1-14220-21.05.2015 г. и Договор за аренда № 2-18.03.2015 г. и е поискал заплащане на дължимата арендна цена за стопанските 2015/2016 г. и 2016/2017 г. От представените обратни разписки е видно, че уведомителните писма са връчени на арендатора съответно на 17.08.2016 г. и 21.09.2016 г. Липсват доказателства "МЕК БАЛКАН" ЕООД да е уведомил арендатора за настъпилата промяна в собствеността на земеделските имоти по останалите два договора, сключен с НА № 2/2017 г. и № 182/2017 г.

Присъединеният кредитор "БАЛКАН АС" ЕООД е представил заверени копия от Нотариален акт № 8, том VII, рег.№ 4701, н.д.№ 505/2019 г. на нотариус Г. И., рег.№ *** в НК; Нотариален акт № 71, том IV, рег.№ 5133, н.д.№ 371/2016 г. на нотариус В. М., рег.№ *** в НК и Нотариален акт № 73, том I, рег.№ 487, н.д.№ 7/2020 г. на нотариус В. М., от които се установява, че дружеството е придобило право на собственост върху земеделски имоти, които са били отдадени под аренда от предходните собственици на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД съответно с Договор за аренда на земеделска земя № 1-2131-19.06.2015 г.; Договор за аренда на земеделска земя № 2-1745-21.06.2016 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 3-3404-18.11.2014 г. От приложените уведомителни писма е видно, че присъединеният кредитор "БАЛКАН АС" ЕООД е уведомил арендатора "АГРОЛА ГРУП" ЕООД за закупуването на имотите и е претендирал арендно плащане, като от представените обратни разписки е видно, че уведомителните писма са връчени на арендатора съответно на 06.11.2015 г., 03.07.2019 г. и 14.02.2020 г.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че претендираните от "МЕК БАЛКАН" ЕООД вземания по арендни договори не са намерили счетоводно отразяване в регистрите на дружеството, тъй като същото е приело, че съгласно СС № 37 – Провизии, условни задължения и условни активи, вземанията по арендни договори, по които не е страна, а е нов собственик, заместил арендодателя, са условни активи и следва да бъдат оценени като възможен актив, възникващ като последствие от минали събития и чието съществуване може да се потвърди от настъпването на едно или повече бъдещи несигурни събития, които не могат да бъдат напълно контролирани от предприятието. Вещото лице не споделя тази счетоводни политика, че дължимите плащания по сключените арендни договори имат характер на "условен актив" по смисъла на СС № 37-Провизии, условни задължения и условни активи, и счита, че са изпълнени изискванията на т.5.1 от СС 18 – Приход, като тези вземания следва да бъдат признати за приходи за годината, за която се отнасят и на основание чл.113, ал.1 ЗДДС е следвало да бъдат издавани фактури за

продажба на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД на датата на настъпване на данъчното събитие, а именно – договорената дата за плащане на дължимата аренда, която е последният ден от съответната стопанска година.

Вещото лице е констатирано, че в счетоводството на длъжника "АГРОЛА ГРУП" ЕООД задълженията за арендни и наемни плащания и свързаните с тях плащания са отчитани по счетоводна сметка 499/1 Рента физически лица и фирми, но не е водена аналитична счетоводна отчетност по арендни/наемни договори или по конкретни физически или юридически лица, поради което не може да бъде направен извод дали задълженията към "ВЕК БАЛКАН" ЕООД и "БАКАН АС" ЕООД са осчетоводени в претендираните от кредиторите размери. Установява се единствено, че към 31.12.2021 г. задълженията по арендни/наемни договори са в общ размер на 60 378,48 лв., т.е. в размер по-голям от общо претендирания от двамата молители.

На вещото лице не са представени документи за извършени плащания от "АГРОЛА ГРУП" ЕООД към "МЕК БАЛКАН" ЕООД и "БАЛКАН АС" ЕООД.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД:

По счетоводните баланси на дружеството към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност – 07.01.2022 г. сумата на дълготрайните активи е с балансова стойност в размер на 1 хил.лева, в т.ч. земи и сгради - 0 хил.лв., машини и производствено оборудване - 1 хил.лв. и други активи - 0 хил. лв.. От вещото лице е констатирано, че към същите периоди дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми.

От заключението на СИЕ се установява, че структурата на краткотрайните активи на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност е следната: материални запаси – 144 хил.лв., вземания – 116 хил.лв. и парични средства – 430 хил.лв. Краткосрочните вземания от клиенти и доставчици са разпределени, както следва: към ТЕ АГРО ЕООД – 95 626,89 лв., към ТД на НАП (ДДС за възстановяване) – 12 269,47 лв. и към собственика – 7 278,52 лв. Всички вземания са необезпечени.

Вещото лице е констатирано, че към датата на извършване на проверката задълженията на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД са в общ размер на 452 148,57 лв., като в счетоводството на длъжника не са осчетоводени задължения за лихви към НАП, "МЕК БАЛКАН" ЕООД и "БАЛКАН АС" ЕООД в размер на 4 989,87 лв. Структурата на задълженията е следната: към "Банка ДСК" АД – 280 000,00 лв., което е обезпечено, но не е падежирало; към "Балджиеви 91" ООД – 21 020,00 лв., което е падежирало и необезпечено; към "Панацея" ООД – 13 400,00 лв., което е падежирало и необезпечено; към "ПИК Пловдив" ООД – 39 264,25 лв., което е падежирало и необезпечено; към "Деметра ЗХ" ЕООД – 30 000,00 лв., което не е падежирало и е необезпечено; към персонал – 2 005,88 лв., което е непадежирало и необезпечено; към ТД на НАП – 1 081,09 лв. и лихва 5,11 лв., които са падежирали и необезпечени; за ренти физически лица и фирми – 60 387,48 лв., които са падежирали и необезпечени; към "МЕК БАЛКАН" ЕООД – за лихви в размер на 4 584,74 лв., което е падежирало и необезпечено; към "БАЛКАН АС" ЕООД – за лихви

в размер на 400,02 лв., което е падежирало и необезпечено.

Към момента на извършване на проверката в ТД на НАП-Враца – 11.04.2022 г. се констатира публични задължения за данъци и осигуровки в размер на 1 086,20 лв. по подадена декларация обр.6 вх.№ 060022202639599 за м.02.2022 г. с падеж 23.03.2022 г.

В заключението на СИЕ са отразени стойностите на показателите за ликвидност при съобразяване краткосрочния характер на задълженията към кредиторите, както следва: Коефициентът на обща ликвидност, отразяващ възможността на търговеца да посрещне краткосрочните си задължения с краткотрайните активи, с които разполага, към 31.12.2019 г. е 5.11, към 31.12.2020 г. е 9.84, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност е 3.59. Коефициентът на бърза ликвидност, представящ отношението между краткотрайните активи, намалени със сумата на материалните запаси, спрямо краткосрочни задължения, към 31.12.2019 г. е 3.25, към 31.12.2020 г. е 6.28, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност е 2.84. Коефициентът на незабавна ликвидност, отразяващ способността на търговеца да покрива краткосрочните си задължения с наличните парични средства и краткосрочни финансови активи, към 31.12.2019 г. е 2.26, към 31.12.2020 г. е 3.68, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност е 2.24. Коефициентът на абсолютна ликвидност, отразяващ способността на търговеца да покрива краткосрочните си задължения с наличните парични средства към 31.12.2019 г. е 2.26, към 31.12.2020 г. е 3.68, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност е 2.24.

Вещото лице е отразило, че коефициентът за финансова автономност на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, характеризиращ степента на финансовата независимост на дружеството от кредиторите и изчислен като съотношение между собствения капитал и пасивите, е както следва: към 31.12.2019 г. - 0.25, към 31.12.2020 г. – 0,14, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност - 0.46.

В заключението е отразено, че коефициентът на задлъжнялост, показващ степента на зависимост на предприятието от кредиторите му, е както следва: към 31.12.2019 г. - 4.06, към 31.12.2020 г. – 7,09, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност - 2.16.

Показателите за обръщаемост на краткотрайните материални активи характеризират ефективността на тяхното използване, като коефициентът на обръщаемост на тези активи отчита броят на оборотите, които са извършени от материалните запаси и е съотношение между нетните приходи от продажби и средната наличност на материалните запаси. По периоди този коефициент е следния: към 31.12.2019 г. - 2.51, към 31.12.2020 г. – 3.51, а към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност - 4.52.

Вещото лице е посочило, че коефициентът на рентабилност на приходите от продажби, показващ възвращаемостта на единица приход, реализиран от дружеството при формиране на финансовия резултат, по периоди е както следва: към 31.12.2019 г. - 0.01, към 31.12.2020 г. – 0.07, а

към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност - 0.36.

В заключението е посочено, че по счетоводни баланси, "АГРОЛА ГРУП" ЕООД е отчело следните финансови резултати от дейността си по периоди: към 31.12.2019 г. – 3 хил.лв., към 31.12.2020 г. – 25 хил. лв. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност – 187 хил.лв.

Вещото лице не е констатирано наличие на спрени плащания по търговски сделки, а единствено наличие на забавени плащания по арендни/наемни договори в размер на 60 387,48 лв., които правилно са класифицирани като краткосрочни задължения в ГФО за 2021 г.

Според заключението на СИЕ, длъжникът разполага с парични средства, с които да се покрият началните разноси в производството по несъстоятелност за срок от 6 месеца в размер на 6 000,00 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

На първо място, лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ; 5) съдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай ответникът "АГРОЛА ГРУП" ЕООД попада в първата категория лица – предвид качеството му на еднолично търговско дружество с ограничена отговорност представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ.

На второ място, лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая "МЕК БАЛКАН" ЕООД е поискал откриване на производство

по несъстоятелност в качеството си на кредитор.

Настоящият съдебен състав намира, че въз основа на събраните по делото доказателства може да бъде направен извод, че молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД има качеството на кредитор, чийто вземания произтичат от договори за аренда. Тези договори представляват търговски сделки по смисъла на чл.286, ал.1 ТЗ, тъй като са сключени от длъжника "АГРОЛА ГРУП" ЕООД в качеството му на търговец и във връзка с упражняването от него занятие (както бе посочено в предмета на дейност на дружеството е включена и арендаторска дейност).

Молителят обаче доказва само част от посочените вземания, а именно – вземанията, произтичащи от Договор за аренда на земеделска земя № 1-14220-21.05.2015 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 2-18.03.2015 г., тъй като по делото са приложени доказателства, че "МЕК БАЛКАН" ЕООД е уведомил арендатора "АГРОЛА ГРУП" ЕООД за извършената замяна в собствеността на земеделските имоти, предмет на тези договори. Съдът намира, че по останалите два договора - Договор за аренда на земеделска земя № 3-17.06.2014 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 4-18.03.2015 г. не е доказано възникване на задължения за плащане на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД спрямо "МЕК БАЛКАН" ЕООД, тъй като молителят е придобил собствеността върху земеделските имоти, предмет на тези договори след тяхното сключване, но липсват доказателства ответникът да е бил уведомен за прехвърлянето. По аргумент от разпоредбата на чл.17, ал.3 ЗАЗ, арендаторът дължи заплащане на арендната вноска на правоприемника от момента на уведомлението за текущата година. За периода до уведомяването, арендаторът дължи заплащане на вноската на страната по арендния договор, т.е. на предходния собственик, но не и на неговия правоприемник. Затова и облигационно задължение между настоящите страни може да възникне само след уведомяване на арендатора за прехвърлянето, каквото в случая няма данни да е сторено по Договор за аренда на земеделска земя № 3-17.06.2014 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 4-18.03.2015 г.

Съдът намира за основателно направеното от длъжника възражение за изтекла погасителна давност за част от вземанията по Договор за аренда на земеделска земя № 1-14220-21.05.2015 г. и Договор за аренда на земеделска земя № 2-18.03.2015 г. Според постигнатите уговорки в посочените договори, паричното арендно плащане се дължи след приключване на стопанската година, но не по-късно от края на календарната година. При това положение, всички описани в молбата по чл.625 ТЗ вземания, касаещи дължимата рента за стопанските 2015/2016 г., 2016/2017 г. и 2017/2018 г., чиито падеж е настъпил преди 07.01.2019 г. са погасени по давност и не могат да служат като основание за откриване на производство по несъстоятелност.

Независимо от това, доколкото към датата на подаване на молбата "МЕК БАЛКАН" ЕООД разполага с изискуеми вземания за рента по посочените два договора № 1-14220-21.05.2015 г. и № 2-18.03.2015 г. за стопанските 2018/2019 г., 2019/2020 г. и 2020/2021 г. в общ размер от 5 000,52 лв., както и с вземания за лихва за забава, и тези вземания произтичат и се отнасят до търговска сделка, то същият се явява активно материалноправно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.608, ал.1, т.1 ТЗ.

Присъединеният кредитор "БАЛКАН АС" ЕООД също е представил

доказателства, че има изискуеми вземания спрямо длъжника "АГРОЛА ГРУП" ЕООД, произтичащи от договори за аренда на земеделска земя, извършено прехвърляне на собствеността върху арендуваните земеделски имоти след сключването на договорите и уведомяване на арендатора за настъпилото заместване.

На трето място, съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят се позовава и на двете основания за откриване на производство по несъстоятелност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност,

което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че за целия изследван тригодишен период коефициентът на обща

ликвидност надвишава значително референтният минимум от единица, което показва, че краткотрайните активи са повече от краткосрочните задължения на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД и степента на риск предприятието да изпадне в невъзможност да посрещне задължения си е малка. Коефициентът за бърза ликвидност надвишава общоприетият в практиката референтен интервал 0.5-1.00, показващ, че бързоликвидните активи трябва да осигуряват от 50% до 100% покритие на краткосрочните задължения. Коефициентът за незабавна ликвидност също надвишава значително оптималните стойности от 0.5-0.7, което означава, че с наличните си парични средства и краткосрочните финансови активи дружеството може да покрива краткосрочните си задължения. Най-сетне, коефициентът на абсолютна ликвидност, също надвишава значително общоприетата минимална стойност от 0,3, което показва, че ответникът може да изплати незабавно краткосрочните си задължения с наличните парични средства. Показателите за обръщаемост на краткотрайните материални активи показват, че за разглеждания тригодишен период се наблюдава положителна тенденция на нарастване на броя на оборотите, а положителните стойности на коефициентите за рентабилност показват възвращаемост на капитала на длъжника. По счетоводни баланси, "АГРОЛА ГРУП" ЕООД е отчело печалба към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност в размер на 187 хил.лв., която чувствително надвишава печалбата на дружеството в предходните години. Вещото лице от СИЕ не е констатирало наличие на спрени плащания по търговски сделки, а единствено наличие на забавени плащания по арендни/наемни договори.

Всичко това показва, че към момента длъжникът "АГРОЛА ГРУП" ЕООД разполага с краткотрайни активи, в т.ч. парични средства, които надвишават чувствително краткосрочните му задължения, което показва, че ответникът е в стабилно финансово състояние и може да посреща текущите си задължения, като това икономическо състояние има траен характер. Ето защо съдът намира, че длъжникът не е изпаднал в състояние на обективна и трайна неплатежеспособност.

В условията на евентуалност, молителят поддържа като основание за откриване на производството по несъстоятелност и наличието на свръхзадълженост. Предвид правноорганизационната форма на длъжника на капиталово дружество е допустимо искането за откриване на производство по несъстоятелност на така поддържаното основание.

Разпоредбата на чл.742, ал.1 ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения.

Свръхзадължеността, аналогично на неплатежеспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество. Състоянието на свръхзадълженост е самостоятелно основание за откриване на производство по несъстоятелност и цели да изпревари неминуемо следващото от него състояние на неплатежеспособност /освен когато съвпадне с него/, като осигури на един по-ранен етап и поради това обективно по-благоприятна възможност за справедливо удовлетворяване на всички кредитори или оздравяване на търговеца. То се санкционира не предвид невъзможността на

търговеца да покрива изискуемите си парични задължения, а поради невъзможността му да компенсира загуби с печалба от дейността си, обусловено от съдържанието, структурата и ликвидността на активите му. Затова от значение за обективизирането на състоянието свръхзадълженост, макар и не само, е показателят „собствен капитал“, участващ в коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост. Стойностите на същите следва да се съобразят, както и промяната им в рамките на целия изследван период, в аспект на обосноваването или отричането на възможността за изпадане в неплатежоспособност в бъдещ момент, тъй като зависимостта от привлечения, за сметка на собствения капитал, би могло да се окаже обременително и рисково за търговеца именно в дългосрочен план. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, преценката за наличие на свръхзадълженост не следва да се ограничава само до счетоводните данни за стойността на актива и пасива, но е необходимо да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна /а не балансова / стойност, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната възможност за противопоставяне на погасителни за задълженията на дружеството основания, както и да се направи критична оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца, в обосноваване на извод, че състоянието на свръхзадълженост е преодолимо без съществен риск за интересите на кредиторите. Недоказаност на съществуването и/ или ликвидността на съответен вид активи изключва съобразяването им при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие, за преценка наличието на свръхзадълженост /в този смисъл – Решение № 152 от 13.07.2018 г. на ВКС по т.д.№ 2205/17 г., I т.о., ТК; Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК и др./.

В конкретния случай се установи, че към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност в счетоводните баланси на дружеството-длъжник са отразени дълготрайни материални активи /машини и производствено оборудване/ на стойност 1 хил.лв. При извършените имуществени справки не е установено дружеството да притежава недвижими имоти или МПС. В изследвания период дружеството не разполага и с дългосрочни финансови активи. От друга страна обаче се установява, че към същия момент дружеството разполага със значителни краткотрайни активи, в т.ч. материални запаси – 144 хил.лв., вземания – 116 хил.лв. и парични средства – 430 хил.лв. Анализът на данните за финансова автономност показва, че към момента коефициентът на финансова автономност на длъжника надвишава приетата в практиката минимална референтна стойност на този показател от 0,33, но е под единица, което означава, че е налице превъзходство на задълженията спрямо собствения капитал, но не е налице декапитализиран собствен капитал. Освен това, в сравнение с предходните периоди се наблюдава тенденция на повишаване на финансовата независимост на търговеца. Коефициентът на задлъжнялост, който трябва да бъде най-много равен или по-малък от единица, надвишава тази референтна стойност, т.е. налице е зависимост на търговеца от кредиторите за уреждане на задълженията, но в сравнителен период тази зависимост силно е намаляла в края на 2021 г.

При така установеното може да бъде направен извод, че към момента

на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност не е налице значително превишаване на задълженията на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД спрямо имуществото му, а при посочената структура на актива и нарастващата печалба очевидно е налице достатъчна обезпеченост на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че длъжникът разполага с имущество, за да покрие паричните си задължения, без опасност за интересите на кредиторите, поради което не е налице състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл.742, ал.1 ТЗ, представляващо основание за откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.607а, ал.2 ТЗ.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото не е доказано наличие на някое от поддържаните основания за откриване на производство по несъстоятелност, поради което подадената молба от "МЕК БАЛКАН" ЕООД, както и молбата на присъединения кредитор "БАЛКАН АС" ЕООД, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК първоначалният молител "МЕК БАЛКАН" ЕООД следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника "АГРОЛА ГРУП" ЕООД направените по делото разноски за адвокатска защита в размер на 1 200 лв. Така договореното и изплатено възнаграждение е с включен ДДС и надвишава съвсем незначително минималния размер на възнаграждението по чл.7, ал.3 вр. ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като съответства на фактическата и правна сложност на делото, поради което не следва да бъде намаляван.

Водим от горното и на основание чл.631 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, с правно основание чл.625 ТЗ вр. чл.607а, ал.1 и ал.2 ТЗ вр. чл.608, ал.1, т.1 и чл.742, ал.1 ТЗ за откриване производство по несъстоятелност на "АГРОЛА ГРУП", ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***.

ОСЪЖДА „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, **ДА ЗАПЛАТИ** на "АГРОЛА ГРУП", ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***, **сумата 1 200 лв.**, представляваща направени разноски за адвокатска защита пред настоящата съдебна инстанция.

ОТХВЪРЛЯ молбата на "БАЛКАН АС" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, с правно основание чл.625 ТЗ вр. чл.607а, ал.1 и ал.2 ТЗ вр. чл.608, ал.1, т.1 и чл.742, ал.1 ТЗ за откриване производство по несъстоятелност на "АГРОЛА ГРУП", ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в 7-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____